

A fenyő csak állt ott
az erdei csendben
méltósággal várta
benn a rengetegben
mikor lesz már újra
hófehér kabátja
az áldott ünnepet
miben büszkén várja

Mikor hullnak alá
apró puha pelyhek
ágakra simulva
mik körbe ölelnek
mikor csendülhet fel
angyalok szólama
melynek üzenete
a szeretet maga

A fenyő még ott áll
méltósággal büszkén
hol angyali szólam
a csendet megtöri
csillogón fehéren
szeretettel telve
mellyel a világot
ma körülöleli